

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219971
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114219971.6

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: D. T., trvale bytom A., ul. U. XXX, zastúpený JUDr. Petrou Hrubovou, advokátkou so sídlom v Ilave, Mierové námestie 93, proti odporkyni: L. T., trvale bytom A., ul. U. XXX, zastúpená JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 18/23, o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

r o z h o d n u t i e :

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporkyni trovy konania v sume 1.099,08 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 04.09.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporkyne prispievať navrhovateľovi na jeho výživu sumou 200 eur mesačne. Tento návrh odôvodnil tým, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 8C/50/2011. Od roku 1992 je invalidným dôchodcom operovaným na chrbticu a nedokáže sa nikde zamestnať. Žije z invalidného dôchodku, ušetrových peňazí a podpory priateľov. Jeho bývala manželka (navrhovateľka) ho vyhodila z domu, pričom býva v príľahlej hospodárskej budove, kde nie je ani voda. Uviedla ho do stavu životnej krízy. Ona pracuje v zahraničí a má stály príjem. Má ich spoločné našetrené peniaze, asi milión a pol v starých Sk. Jeho zdravotný stav je už nevyliciteľný a výdavky na lieky a výživu už nezvláda a nachádza sa v stave hmotnej núdze. Jeho výdavky predstavujú sumu 250 eur, cestuje vlakom, autobusom, poprípade motorovým vozidlom, alebo ho zvezie sused. Odporkyňa žije v rodinnom dome s mužom, obaja sú zamestnaní a ona má príjem 1.200 až 1.400 eur.

V priebehu konania navrhovateľ vzal návrh v časti požadovanej výšky príspevku čiastočne späť, a to v sume 100 eur. Súd následne uznesením zo dňa 10.03.2016 konanie v časti návrhu o splnenie povinnosti odporkyne prispievať navrhovateľovi na jeho výživu v sume 100 eur mesačne zastavil.

Odporkyni bol návrh doručený do vlastných rúk dňa 22.10.2014. Na doručený návrh reagovala odporkyňa tak, že v konaní udelila plnú moc na jej zastupovanie advokátovi. Ten dňa 31.10.2014 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu, v ktorom uviedol, že takmer všetky tvrdenia navrhovateľa uvádzané v návrhu sú účelové a ničím nepodložené. Je pravdou, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené z dôvodu, že účastníci konania nežili spolu už od roku 1998 a navrhovateľ nadviazal známosť s inou ženou a následne aj odporkyňa. Práve správanie navrhovateľa bolo príčinou rozvratu vzťahov medzi manželmi a dôvod skončenia ich spolužitia, nakoľko už v tomto čase sa správal voči odporkyni a postupom času aj voči spoločným deťom agresívne, pričom toto jeho konania sa postupom času stupňovalo. Tvrdenie navrhovateľa, že ho odporkyňa vyhodila z domu v A. so súp. č. XXX, sa nezakladá na pravde z dôvodu, že navrhovateľ má na predmetnej nehnuteľnosti zriadené vecné bremeno - právo doživotného užívania a vlastníčkou predmetného domu je jeho dcéra Adela Barošová. Z toho je

zrejme, že odporkyňa nedisponuje oprávnením kohokoľvek vykázať z domu v Ladcoch. Navrhovateľ má zakázaný vstup do predmetnej nehnuteľnosti nie na základe rozhodnutia odporkyne, ale na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, v ktorom bol aj dostatočne odôvodnený záver, na základe ktorého došlo k vydaniu predbežného opatrenia, ktorým je agresívne a vulgárne správanie navrhovateľa dokonca voči blízkym osobám. Taktiež nie je pravdou, že by odporkyňa akýmkoľvek spôsobom prispela k uvedeniu navrhovateľa do stavu životnej krízy, ba práve naopak, odporkyňa spolu so svojimi dcérami pomáhajú navrhovateľovi a to tak, že vlastníčka nehnuteľností v Ladcoch I. T. - dcéra účastníkov konania, je zároveň vlastníčkou nehnuteľnosti na adrese Čadca, C. XXXX, v ktorej navrhovateľ prebýva bez úhrady nájomného spolu s ďalšími osobami, ktoré nemajú žiadny príjem a sú odkázané výživou na navrhovateľa. Dcéry účastníkov konania pomáhali navrhovateľovi aj v čase keď sa tento nachádzal vo väzbe a hradili za tohto peňažnú záruku vo výške 5.000 eur. Zároveň aj tvrdenia navrhovateľa, že odporkyňa disponuje sumou 1.500.000 Sk, a má príjem 1.200 eur až 1.400 eur, sa nezakladajú na pravde. Zarážajúca je taktiež skutočnosť, že pokiaľ sa navrhovateľ nachádza v stave hmotnej núdze tak ako to tvrdí navrhovateľ, nevybavil si ani dávky v hmotnej núdzi ani akúkoľvek inú formu podpory od štátu napriek jeho zlej finančnej a životnej situácii. Rovnako je zarážajúce tvrdenie navrhovateľa, že v stave hmotnej núdze je tento ochotný a schopný využiť 120 eur zo svojho rozpočtu na ponožky a oblečenie. Pokiaľ by bol navrhovateľ reálne v stave hmotnej núdze tak, ako to tvrdí, nemohol by si dovoliť náklady v takom rozsahu ako to tento uvádza a už vôbec nie cestovanie osobným motorovým vozidlom, nakoľko náklady na údržbu motorového vozidla predstavujú ročne nezanedbateľnú čiastku. Samotný navrhovateľ v konaní o zrušenie vecného bremena vedenom pred Okresným súdom v Trenčíne č. k. 15C/142/2013 poukázal na to, že aj po tom ako skončil s prácou v bani, privyrábal si v dielni opravou motorových vozidiel resp. aj prácou v zahraničí, kde zarobil dostatok finančných prostriedkov. Rovnako aj z výpovedí navrhovateľa na Obvodnom úrade Trenčín, pracovisko Iľava, priestupkové oddelenie, vyplýva, že disponuje dostatkom finančných prostriedkov. Podľa § 72 ods.1 zákona o rodine môže rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. V tomto prípade je potrebné, aby súd prihliadal na skutočnosť, že je potrebné zabezpečiť výlučne primeranú výživu rozvedeného manžela a nie rovnakú životnú úroveň bývalých manželov. Práve preto je alimentácia povinnosť skôr výnimkou, pričom v tomto prípade nie sú vzhľadom na majetkové pomery oboch účastníkov, ako aj na správanie oboch účastníkov naplnené dôvody na určenie povinnosti odporkyne prispievať na výživu navrhovateľa. V zmysle ustanovenia § 72 ods. 2 druhá veta v súlade s § 75 ods. 2 zákona o rodine súd pri určení príspevku prihliadne na príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva medzi manželmi a zároveň výživné neprizná ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi a to ani v prípade, ak by bola splnená podmienka odkázanosti na strane navrhovateľa a zároveň aj podmienka schopnosti poskytovať príspevok na strane odporcu. Odporkyňa je toho názoru, že navrhovateľ svojím konaním prispel k rozvratu manželstva, v súčasnosti sa správa vulgárne ba až agresívne voči odporkyni a ich spoločným deťom. Z tohto dôvodu by priznanie príspevku na výživu navrhovateľa bolo v rozpore s dobrými mravmi.

K tomuto vyjadreniu odporkyne sa vyjadril navrhovateľ prostredníctvom jeho právnej zástupkyne písomným podaním zo dňa 15.01.2015.

Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania a ich zástupcov.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že účastníci boli v minulosti manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 09.05.2011. V súčasnosti má navrhovateľ ako invalidný dôchodca príjem iba z dávok sociálneho zabezpečenia, ktorým je invalidný dôchodok vo výške 276 eur. Nie je schopný zamestnať sa kvôli svojmu zhoršenému zdravotnému stavu a tým si zabezpečiť aj iný príjem. Medzi jeho pravidelné mesačné výdavky patrí výdavok na elektrinu vo výške 60 eur, na plynový varič vo výške 47 eur, na mobilný telefón vo výške 25 eur, na lieky vo výške 30 eur, na stravu a hygienu vo výške 200 eur. Takisto si plní aj svoju vyživovaciu povinnosť k svojej maloletej dcére A. vo výške 40 eur mesačne. Naproti tomu odporkyňa má vyšší príjem, nakoľko pracuje ako opatrovatelka v zahraničí.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní uviedol, že v tomto konaní sa nejedná o príjem odporkyne, ale o schopnosť navrhovateľa zabezpečiť si vlastný príjem a sám sa živiť. Odporkyňa je toho názoru, že navrhovateľ môže vykonávať pracovnú činnosť, tak ako ju vykonával doposiaľ. Navrhovateľ je

invalidným dôchodcom približne 25 rokov, pričom doposiaľ nepožiadal o žiadne výživné, ani počas trvania manželstva s odporkyňou. Skutočnosť, že navrhovateľ sa môže sám živiť je preukazovaná aj samotnou výpoveďou navrhovateľa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 15C/142/2013 z 27.02.2014, kedy uviedol, že autá opravuje v rovnakom rozsahu, ako aj v roku 2004. Takisto uviedol, že si z Talianska doviezol vybavenie, a preto môže činnosť opráv áut vykonávať ďalej. V prípade úspechu si odporkyňa uplatňuje právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že v minulosti boli s odporkyňou manželia. Jeho súčasný zdravotný stav je zlý. V roku 2004 mal ťažkú dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej podstúpil operáciu chrbtice, mal prepichnuté pľúca, zlomenú ruku, aj nohu. Niekedy je jeho stav dobrý a niekedy zlý. Za invalidného bol uznaný od roku 1992, pričom je čiastočne invalidný s mierou funkčnej poruchy 50 %. V roku 1992 utrpel pracovný úraz, za ktorý dostal aj odškodnenie. V súčasnosti je eventúálna možnosť, aby sa zamestnal a pracoval. Bol na troch pohovoroch v jeseni 2015, ale do zamestnania ho neprijali. Oslovoval iba dopravcov, nakoľko je vodičom nákladných vozidiel. V súčasnosti mu jeden súkromník dal ponuku, aby sa u neho zamestnal ako vodič a rozvážal by pečivo. Dal by mu závozníka, pričom zamestnať by sa mal v jari tohto roku. Túto ponuku zatiaľ neodmietol, potrebuje sa dať do poriadku. V zásade však nepracuje preto, že mu to jeho zdravotný stav neumožňuje. Od roku 2004 pracoval tak, že vykonával prepravu osôb aj do zahraničia, a to až do roku 2011, do rozvodu manželstva. Je pravdou, že aj po roku 2004 vykonával opravy áut, ale iba po známosti, známym a susedom. Nemusel pracovať, pretože mal v minulosti veľa peňazí, ktoré sa mu však pomíňali. Myslel si, že peniaze bude mať, keď sa ukončí konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Toto však neskončilo a v súčasnosti sa cíti ako bezdomovec. Rozhodnutím súdu bol vykázaný z obydľia, na základe návrhu jeho dcéry pre údajné násilné správanie. Problémy začali vznikať, keď mu došli peniaze a má zvýšené životné náklady. V čase rozvodu mal úspory približne 2.000 eur. V súčasnosti ho živí aj jeho matka, ktorú navštevuje, a ktorá mu varí stravu. Dáva mu približne 50 eur mesačne. Nemá peniaze na potrebné lieky a injekcie, pociťuje bolesti keď chodí hore schodmi. Okrem detí pochádzajúcich z manželstva s odporkyňou má ešte ďalšie dve deti a to maloletého syna, ktorý sa narodil 08.01.2012 a s inou ženou má takisto dcéru Líviu, nar. 08.05.2005, na ktorú platí riadne výživné vo výške 40 eur mesačne. V súčasnosti mu úrady zobrali syna do detského domova, nakoľko nemôže zabezpečiť potrebné podmienky na jeho výchovu, rovnako ako jeho matka. Aj syna počal ešte počas manželstva s odporkyňou, v dôsledku čoho sa aj rozviedol. Všetok majetok dal počas manželstva svojej bývalej manželke, ale ona mu odmietla poskytnúť pomoc, keď ju potreboval. Odporkyňa nikdy nepracovala, všetko vybudoval on, mal vysoký plat až do roku 1992, kedy mal aj pracovný úraz. Najviac míňa na lieky, ktoré musí užívať a to priemerne 70 eur mesačne. Ďalej míňa na elektrinu 60 eur mesačne, ktorú platí v dome v Čadci, v ktorom býva, a ktorý patrí ich dcére. Do roku 2015 s ním občas v dome prebývala aj jeho bývalá priateľka, s ktorou má maloletého syna. Mala tam prihlásený trvalý pobyt kvôli zamestnaniu a kvôli maloletému synovi. Na chod domácnosti ničím neprispievala, nakoľko bola nezamestnaná a chodila tam iba na návštevy. Keby elektrinu v dome neplatil, nemohol by tam v podstate bývať. V tomto dome ďalej platí za plyn na varenie a kúrenie vo výške 47,30 eur. V apríli 2014 sa zaviazal spoločnosti O2 na dva roky, teda do roku 2016 na užívanie ich služieb, za čo musí platiť mesačný paušál 24,96 eur. Pri podpise zmluvy si zobral aj nový mobilný telefón. Paušál bral v takej výške a nie v nižšej, pretože bol v tom čase na tom finančne lepšie a mal aj úspory. Takisto platí vodné a stočné vo výške 10 eur mesačne. V súčasnosti má aj zameškané výživné na maloletého syna, ktoré však ešte nebolo vyčíslené. Na stravu nemíňa, ide o zanedbateľnú položku, pretože sa stravuje u svojej matky. Takisto ani na hygienu, nakoľko si to nemôže dovoliť. Má chronickú chorobu, ktorá sa vekom zhoršuje. Na jej zmiernenie existujú lieky, ktoré sú však drahé. O zníženie výživného na svoju dcéru A. nepožiadal, pretože podľa jeho názoru je výška minimálneho výživného 39 eur mesačne.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že osemnásť rokov žije v A., pričom navrhovateľ s ňou a s ich deťmi v A. nikdy nebýval. Predtým 12 rokov žili a bývali s navrhovateľom u jeho matky v obci R. nad P.. Osemnásť rokov s navrhovateľom nevedla spoločnú domácnosť a nikdy jej ničím neprispieval. Deti od 15 rokov veku, aby si prilepšili, museli brigádovať. V súčasnosti má príjem 560 eur v čistom mesačne. Dva týždne je doma a dva týždne pracuje v Rakúsku ako opatrovateľka starších ľudí. Pracuje na živnosť. Daň z príjmu odvádza v Rakúsku a tento jej príjem je dlhšie časové obdobie už ustálený. Je vlastníčkou vozidla Škoda Octavia, s približným rokom výroby 1999, ktoré môže mať hodnotu 2.000 eur, užíva ho väčšinou jej rodina a ona. Okrem majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemá žiadny väčší majetok. V súčasnosti má bežné výdavky, avšak platí výdavky aj svojej dcére, ktorá je na materskej dovolenke a popritom študuje aj na vysokej škole. Ide o sumu približne 800 eur ročne

ako poplatky za školné. Nikdy od navrhovateľa na deti nič nedostala. Takisto si platí napríklad cestu do zamestnania, veľa jej na mŕňanie nezostane. Radšej dá svoje peniaze vnúčikovi, ako navrhovateľovi. Toto konanie je pre ňu trápne a ponižujúce. Nevie prečo navrhovateľ tvrdí, že nikdy nepracovala, keď 18 rokov čo býva v Ladcoch sústavne pracuje. Posledné 4 roky pracuje ako opatrovateľka v Rakúsku, kam sa prepravuje ako ostatné opatrovateľky hromadnou prepravou osôb, ktorá prepravuje ľudí aj z východného Slovenska. Daňové priznania podáva pravidelne aj na Slovensku, ale daň odvádza v Rakúsku.

Svedkyňa A. T., dcéra účastníkov konania, vypovedala tak, že o navrhovateľovi vie, že je invalidným dôchodcom. O jeho súčasnom zdravotnom stave nemá žiadne vedomosti. Takisto nepozná jeho súčasný príjem. Mama má z práce opatrovateľky v Rakúsku príjem 560 eur mesačne v čistom. Vie to presne, nakoľko jej robí daňové priznania. Býva s mamou v spoločnej domácnosti už asi 18 rokov v A.. V A. s nimi navrhovateľ nebýval. Nežil s nimi v spoločnej domácnosti. Žil u svojej mamy a aj v dome v M.. Tak to bolo celých 18 rokov. Do 7 rokov jej veku bývali spoločne v Nižnom P.. Potom sa presťahovali do Ladiec. Na chod domácnosti, ktorú viedla mama, navrhovateľ neprispieval. Vie, že jej žiadne peniaze nedával. Napríklad, keď bola chorá, mama bola z tohto dôvodu nešťastná, lebo mala počas OČR aj nižší príjem. Bola na všetko sama. Otec sa o nich nestaral, robil si iné deti. Nepamätá sa, že by mama nepracovala, nakoľko pracovala u rôznych zamestnávateľov, napr. VáhObuv Ilava, Leoni Ilava, Drevopal, s. r. o. Ladce a potom išla robiť opatrovateľku do Rakúska. Keď bola malá a žili ešte v Nižnom Kelčove, otec mame nadával, stalo sa, že ju aj schmatol a ťahal ju. V súčasnosti keďže spolu nežijú k tomuto nedochádza. Nemá vedomosť o tom, či navrhovateľ pracuje, nestýka sa s ním. Bol viackrát aj vo väzbe. Chodili ho tam navštevovať. Bol stíhaný kvôli týraniam A. T., ktorá je matkou jeho dieťaťa. Takisto za útok na verejného činiteľa, v dôsledku čoho bol asi pred 10 až 15 rokmi odsúdený a vykonával trest v Dubnici nad Váhom. Týrania žien mal viac. O jeho odsúdeniach nemá vedomosť. Podľa jej názoru bol rozvod rodičov jasný, nakoľko dlhý čas spolu nežili a otec mal iné deti, pričom mama sa nechcela rozviesť, pokiaľ boli maloleté.

Svedkyňa Adela Barošová, dcéra účastníkov konania, vypovedala tak, že mama v súčasnosti pracuje v Rakúsku ako opatrovateľka na živnosť. Zarába približne 560 eur mesačne. Otec je invalidným dôchodcom a jeho dôchodok je približne 300 eur. S otcom sa nestretáva, pretože ním bola v minulosti napádaná slovne v čase jej tehotenstva. Opakovalo sa to približne trikrát. Raz skoro došlo aj k fyzickému napadnutiu. Vzťah medzi mamou a otcom nie je žiadny. Asi 17 rokov spolu nefungujú. Naposledy všetci spoločne bývali ako rodina v F. P.. Potom sa so sestrou a mamou odsťahovali do A.. Dom v A. postavili spoločne mama a otec, avšak navrhovateľ ostal bývať u svojej mamy na P. v F. P.. Otec chodil do Ladiec občasne, napríklad aby si opravil auto. Na domácnosť im neprispieval a starala sa o ňu iba mama. Bývala dlhšie aj v práci, aby mohla zabezpečiť peniaze pre domácnosť. Nevie o tom, že by mama nepracovala, naopak stále pracovala. Vie, že otec bol vo väzbe, prepustený bol na kauciu, ktorú zaplatila, a to preto, že sa nad ním zľutovala. V tom čase mal malého syna J.. Písal jej z väzby, že jeho priateľka a matka J., nie je schopná sa o neho postarať a on sa chcel. Verila, že sa otec zmení, nakoľko syn bol jeho želaním. Chcela mu pomôcť a takisto chcela pomôcť aj malému J.. Nemá právo otca súdiť. Písal jej, že neverí nikomu inému, iba jej, a preto mu pomohla. O ďalšom pokračovaní tohto trestného stíhania nevie. Keď bol prepustený na slobodu, riešil si to sám. Doviedol k nim do bytovej jednotky nad garážou aj svoju priateľku slečnu Bartekovú. Bolo to asi v roku 2011, ešte v čase, keď nebola tehotná. Vie, že v minulosti otec chodieval do zahraničia za účelom dovozu náhradných dielov, súčiastok do áut. Naposledy vie o tom, že takto bol v zahraničí minulý rok, nakoľko videla ako na dvore manipuloval s časťami áut. Dom v Čadci patrí jej, býva v ňom otec. Do vlastníctva ho nadobudla asi keď mala 18 rokov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkýň A. T. a I. T. a oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to: potvrdenie o výplate dôchodkových dávok, rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 8C/50/2011, záznam OR PZ Čadca, uznesenie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/128/2013, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.17Co/919/2013, potvrdenie PD Košeca, potvrdenia Sociálnej poisťovne, potvrdenie OO PZ Ilava, kópie príjmových pokladničných dokladov, kópia poštového podacieho lístka, lekárska správa zo dňa 26.02.2016, kópie daňových priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby, potvrdenie SPP, a.s., potvrdenie o ukončení zmluvy na dodávku, faktúry za dodávku elektriny, zápisnica z pojednávania v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp.zn. 15C/142/2013 - výpoveď svedkov A. T., U. E., E. E. a svedka U. a rozhodnutie Z. úradu Trenčín zo dňa 09.03.2016. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa sú bývalými manželmi, pričom ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 8C/50/2011-10 zo dňa 09.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2011. Navrhovateľ bol uznaný za čiastočne invalidného s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50 %. Je poberateľom invalidného dôchodku, ktorý bol v roku 2015 v sume 276 eur mesačne a v roku 2014 v sume 273,30 eur mesačne. Navrhovateľ je otcom štyroch detí, pričom dve z nich pochádzajú z manželstva a dve z mimomanželských vzťahov. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/128/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/919/2013, bol navrhovateľ zakázaný vstup do domu, v ktorom majú obaja účastníci konania nahlásený trvalý pobyt. Navrhovateľka pracuje ako živnostníčka v Rakúsku, pričom predmetom jej podnikania je opatrovateľská služba starších ľudí. V roku 2015 dosiahla príjem z tejto činnosti v sume 6.720 eur a v roku 2014 v sume 7.120 eur. Obaja účastníci konania nevlastnia majetok väčšej hodnoty, pričom zároveň majú spoločný majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve. Navrhovateľ má zvýšené výdavky súvisiace so jeho zhoršeným zdravotným stavom, takisto si plní vyživovaciu povinnosť voči jeho dvom maloletým deťom. Odporkyňa má bežné výdavky, pričom finančne vypomáha svojim dcéram, napr. platí dcére školné na vysokej škole v sume 800 eur ročne. Navrhovateľ bol v roku 2013 väzobne stíhaný, pričom dcéry účastníkov konania za neho zložili peňažnú záruku, každá v sume 2.500 eur, ktorá im bol vrátená.

Podľa § 72 ods.1, ods.2, ods.3 zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods.2 zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Na základe zisteného podstatného skutkového stavu a po aplikácii vyššie uvedených ustanovení zákona o rodine, súd vec právne posúdil a rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu.

Navrhovateľ sa návrhom v tomto konaní domáha od odporkyne, ktorá je jeho bývalou manželkou, určenia príspevku na jeho výživu podľa § 72 ods.1 zákona o rodine. Vo všeobecnosti možno uviesť, že účelom príspevku na výživu rozvedeného manžela je prispievať na primeranú výživu podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného, a nie vyrovnanie životnej úrovne bývalých manželov, ako je tomu v prípade vyživovacej povinnosti manželov počas manželstva. Sleduje sa ním takisto odstránenie nepriaznivých majetkových následkov, ktoré nastali pre bývalých manželov po rozvode manželstva. Príspevok je možné priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode.

Súd návrh navrhovateľa zamietol z viacerých dôvodov. Jednak preto, že nezistil splnenie podmienok na jeho priznanie a takisto preto, že aj keby tieto podmienky boli splnené, tak jeho priznanie by bolo vzhľadom k zisteným skutočnostiam v rozpore s dobrými mravmi.

K prvému z uvedených dôvodov súd uvádza, že z výsluchu samotného navrhovateľa vyplýva, že je schopný sám sa živiť. Navrhovateľ sa sám uchádza o prácu, ktorú si hľadá. Uviedol, že v súčasnosti mu jeden súkromník dal ponuku, aby sa u neho zamestnal ako vodič a rozvážal by pečivo. Túto ponuku zatiaľ neodmietol, potrebuje sa dať do poriadku. Z vykonaného dokazovania takisto vyplýva, že navrhovateľ je čiastočne (nie úplne) invalidný, teda navrhovateľ nestratil úplne schopnosť pracovať. Čiastočne invalidným je pritom od roku 1992, teda už počas manželstva s odporkyňou. Navrhovateľ v roku 2004 utrpel zranenia súvisiace s dopravnou nehodou, avšak aj po tejto nehode pracoval. Preto možno uzavrieť, že navrhovateľ je schopný sám sa živiť, čím nie je splnená podmienka pre vznik práva požadovať príspevok na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ods.1 zákona o rodine.

K druhému z uvedených dôvodov súd uvádza, že jednou zo skutočností, na ktoré súdna prax i právna teória prihlasujú pri konštatovaní nepriznania výživného (resp. príspevku na výživu) pre rozpor s dobrými mravmi, je nevera bývalého manžela počas manželstva s bývalým manželom, od ktorého požaduje príspevok na výživu. Už len pre túto skutočnosť je možné konštatovať nedôvodnosť návrhu navrhovateľa. Navrhovateľ bol počas manželstva s odporkyňou opakovane neverný. Túto skutočnosť sám uviedol, pričom následkom jeho nevery je skutočnosť, že s dvoma ženami splodil dve deti, ktoré sú v súčasnosti maloleté, pričom voči jednej z nich (Lívii) si sám plní vyživovaciu povinnosť vo výške vyššej ako je minimálne výživné. Ak by súd zaviazal odporkyňu na platenie príspevku na výživu navrhovateľa, fakticky by tým pomáhala navrhovateľovi aj pri plnení si jeho vyživovacej povinnosti k dieťaťu, ktoré splodil počas trvania manželstva s odporkyňou, keď jej bol neverný. Už len túto skutočnosť je možné považovať za rozpornú s dobrými mravmi. Maloletého syna, ako sám uviedol, mu úrady zobrali do detského domova, nakoľko nemôže zabezpečiť potrebné podmienky na jeho výchovu.

K vyššie uvedenej skutočnosti, ktorá predstavuje dôvod pre rozpor s dobrými mravmi sa však pridávajú aj iné okolnosti. Jednou z nich je aj to, že navrhovateľ bol predbežným opatrením súdu vykázaný zo spoločného obydľia pre svoje násilné správanie voči osobám, s ktorými býval v spoločnej domácnosti. V minulosti odporkyňa nadával a stalo sa aj to, že ju aj schmatol a ťahal ju. To vyplýva z výpovede svedkyne A. T.. Bez významu nie je ani to, že navrhovateľ približne 17 rokov nepomáhal odporkyňi so starostlivosťou o ich spoločné dcéry. Táto skutočnosť vyplýva z výsluchu odporkyne a oboch svedkýň, ktoré súd považuje za vierohodné. Na ich vierohodnosti nie je spôsobilé zmeniť nič ani to, že jedna z dcér je účastníčkou občianskeho súdneho konania proti odporcovi. Výpovede oboch svedkýň boli konzistentné, v zásade vypovedali rovnako (aj vo vzťahu k výpovedi odporkyne), pričom vypovedali s poučením o následkoch krivej výpovede.

Súd v súvislosti s konštatovaním rozporu výkonu uplatneného práva s dobrými mravmi vzal do úvahy aj to, že navrhovateľ bol vo výkone trestu odňatia slobody vo výkone väzby (v období od 30.01.2013 do 19.06.2013), čím sa vlastným protiprávnym konaním sám obral za toto obdobie o možnosť riadneho príjmu. Vyhovením jeho návrhu (čo i len čiastočne) by bezúhonná odporkyňa v podstate nahrádzala aj tento výpadok v príjme navrhovateľa. Z jeho výpovede takisto vyplýva, že v minulosti (a aj po rozvoде) mal veľa peňazí a veľký príjem, pričom svoje úspory minul, pretože ich považoval za postačujúce. Uviedol, že ešte v roku 2014 mal úspory a bol na tom finančne lepšie, preto si zobral paušál v spoločnosti O2 v sume 25 eur mesačne na dva roky. V tejto súvislosti súd uvádza, že spotrebovanie našetrovaných peňazí, ktoré mal navrhovateľ po rozvoде, nemožno nahrádzať požadovaným príspevkom od bývalej manželky. Takýto prístup, za situácie, že odporkyňa za príjmom musí pravidelne vycestovať do zahraničia, pričom zo svojho príjmu okrem iného podporuje ich spoločné dcéry (čo navrhovateľ nerobí), je takisto podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi.

Súd považuje za potrebné uviesť aj to, že rozdiel medzi mesačným príjmom navrhovateľa pozostávajúceho z invalidného dôchodku a príjmom odporkyne bol v roku 2014 vo výške 320,03 eur (273,30 eur - 593,33 eur) a v roku 2015 vo výške 284 eur (276 eur - 560 eur). Pritom odporkyňa si zabezpečuje svoj príjem prácou, s čím sú prirodzene spojené aj náklady a naproti tomu odporca je poberateľom invalidného dôchodku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporkyňa bola v konaní plne úspešná. Odporkyňa si vyčísliť svoje trovy v sume 1.100,08 eur v podaní jej právneho zástupcu zo dňa 06.05.2016, pričom tieto pozostávajú z trov jej právneho zastúpenia. Súdom odporkyňa priznal náhradu trov konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú odmeny za päť uplatnených úkonov právnej služby a to: príprava a prevzatie veci zo dňa 30.10.2014, písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 30.10.2014 a účasť na pojednávaníach v dňoch

19.01.2016, 10.03.2016 a 05.05.2016. Za každý z týchto úkonov patrí právnenému zástupcovi odporkyne podľa § 10 ods.3, § 13a ods.1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“, odmena vo výške 151,05 eur za úkony uskutočnené do 10.03.2016 a vo výške 91,29 eur za úkony uskutočnené od 10.03.2016.

Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil podľa § 10 ods.3 vyhlášky, vychádzajúc z tarifnej hodnoty vo výške 4.226,67 eur, resp. 2.113,34 eur. Predmetom právnej služby bolo opakujúce sa plnenie na čas určitý, pretože navrhovateľ mohol požadovať príspevok najdlhšie do 08.06.2016 a návrh na začatie konania bol podaný dňa 04.09.2014, teda za celkovo 21 mesiacov a 4 dni. Do čiastočného späťvzatia návrhu (dňa 10.03.2016) navrhovateľ požadoval mesačne sumu 200 eur, teda celkovo 4.226,67 eur a od 10.03.2016 požadoval sumu 100 eur, teda 2.113,34. Tieto sumy teda predstavujú tarifné hodnoty sporu. Ku každému z vykonaných úkonov právnych služieb patrí právnenému zástupcovi odporkyne podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2014 bol vo výške 804 eur a v roku 2016 je vo výške 858 eur. Spolu tak odmena spolu s režijnými paušálmi predstavuje sumu 677,55 eur.

Právny zástupca odporkyne má sídlo v Považskej Bystrici. Preto mu patrí aj náhrada cestovných výdavkov v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaniach. Tento použil na dopravu osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra s ev. č. H s kombinovanou spotrebou 6,2 litra benzínu na 100 km jazdy. Vzdialenosť medzi jeho sídlom a Trenčínom je približne 44 km. Priemerná cena 1 litra benzínu podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 3. týždni 2016 vo výške 1,153 eura, v 10. týždni 2016 vo výške 1,133 eura a v 18. týždni 2016 vo výške 1,227 eura. Základná náhrada za použitie vlastného osobného cestného motorového vozidla je stanovená podľa opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z.z. vo výške 0,183 eura za 1 km jazdy. Právnenému zástupcovi odporkyne tak vznikli cestovné výdavky na cestu na uvedené pojednávania v celkovej výške 67,46 eur (6,29 eur + 16,10 eur + 6,18 eur + 16,10 eur + 6,69 eur + 16,10 eur).

Právnenému zástupcovi odporkyne patrí aj náhrada za stratu času podľa § 17 ods.1 vyhlášky vo výške jednej šesťdesiatiny príslušného výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu za úkony, ktoré vykonal v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, teda v prípade, že ich vykonal v Trenčíne a nie v Považskej Bystrici. Ide o prípad právneho zastúpenia na troch pojednávaniach. Cesta na jedno pojednávanie vrátane cesty späť trvala štyri začaté polhodiny. Celkovú výšku náhrady za stratu času strávený cestou na pojednávanie súd určil v sume 171,60 eur (3 x 4 x 14,30 eur).

Právny zástupca odporkyne je od 01.03.2003 platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia odporkyne súd určil v sume 1.099,08 eur.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadal aj na § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorého použitie je výnimočné, avšak dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konaní podľa názoru súdu nie sú dané.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľ povinný zaplatiť náhradu trov konania zo zákona na účet právneho zástupcu odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.